

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobkyně: I. V.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. července 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. července 2024, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 4. 2024, č. j. X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“ nebo „*zákon o důchodovém pojištění*“), neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „*IPZS*“) ze dne 10. 4. 2024 nebyla žalobkyně invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost o 25 %.

2. Rozhodnutím ze dne 16. 7. 2024, č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 8. 7. 2024, dle kterého žalobkyně není invalidní a konečná míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 25 %. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékařka IPZS při novém posouzení vycházela (str. 2-3 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěla (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně). Lékařka IPZS uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy a poruchy chování), **položce 5c** přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*vyhláška*“), pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá invaliditě ve smyslu § 39 zdp.
3. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobkyně činí pokles její pracovní schopnosti 25 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zdp. Proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, v žalobě namítla, že považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, jelikož dle jejího názoru měla být stanovena míra poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %, navíc žalovaná vůbec nezohlednila skutečnost, že se v případě žalobkyně jedná o další dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 vyhlášky, kdy mělo být bodové hodnocení zvýšeno max. o 10%. S touto námitkou se žalovaná v napadeném rozhodnutí nevypořádala.
5. Dále namítala, že nepodstoupila psychologické vyšetření a ani posudková lékařka si ho nevyžádala.
6. Na podporu svého tvrzení o zhoršujícím se zdravotním stavu k žalobě doložila lékařské zprávy (lékařské zprávy MUDr. D. ze dne 20. 2. 2024 a 29. 4. 2024, potvrzení PhDr. S. ze dne 21. 2. 2024, lékařská zpráva MUDr. K. ze dne 17. 5. 2024).

III. Vyjádření žalované

7. Vznášené výhrady podle žalované neobstojí. Z textu napadeného rozhodnutí je dostatečně zřejmé, proč posudková lékařka nepovažovala „invalidizující“ kvalifikaci, rozuměno v mezích přílohy k vyhlášce, za udržitelnou, přičemž evidentně vycházela i z medicínských zpráv uplatněných spolu s opravným prostředkem. Pro odlišnou subsumpci musela by být nezbytně naplněna tam předepsaná kritéria. Odchylné představy o příhodné taxaci prokázaných (či pouze deklarovaných) útrap samy o sobě vznik předmětného nároku, a stejně ani proklamovanou nezákonnost rozhodnutí, zakládat přirozeně nemohou. Naznačovaná účelovost předchozího postupu vykazuje pak přinejmenším ryze spekulativní charakter.

IV. Jednání soudu

8. Při jednání soudu dne 25. 2. 2024 žalobkyně odkázala na obsah podané žaloby a navrhla zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
9. Žalovaná ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.
10. Soud následně provedl důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové ze dne 14. 1. 2025 a opravným doplněním tohoto posudku ze dne 3. 2. 2025. Z jeho závěru vyplynulo, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovních schopností považuje posudková komise anxiózně depresivní poruchu s obsedantní symptomatikou s příznaky generalizované úzkostné poruchy a sociální fobie, funkčně středně těžké postižení.
11. Takto popsáný stav koreluje s kritérii v kapitole V, položce 5c přílohy k vyhlášce (duševní poruchy a poruchy chování, poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy) – 25-35 %. Vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění se zhoršováním v čase, s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým obtížím a pracovní kvalifikaci žalobkyně, zvolila posudková komise horní hranici.
12. Závěr posouzení zněl tak, že k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobkyně 1. stupni invalidity a byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí na 35 %.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
14. Nutno konstatovat, že stěžejní otázkou v projednávané věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ads 23/2018-37, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

15. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 Ads 37/2003-92).
16. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
17. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 13/2003-54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
18. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace IPZS Havlíčkův Brod posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 10. 4. 2024, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařkou IPZS závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle uvedené položky na 25 %. Dle učiněného závěru není žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
19. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uveden výčet rozhodujících podkladů, které vzala lékařka IPZS v novém posudku o invaliditě ze dne 8. 7. 2024 při svém rozhodování v potaz. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku.
20. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně a stanovení stupně invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek byl vyhotoven po jednání posudkové komise konaném dne 14. 1. 2025 za přítomnosti žalobkyně. PK MPSV zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisu zdejšího soudu, z nálezů doložených ve spisové dokumentaci prvoinstančního posudkového orgánu IPZS Havlíčkův Brod, z nálezů doložených ve spisové dokumentaci oddělení námitkové a odvolací agendy LPS IPZS Praha 9, ze zdravotní dokumentace od praktické lékařsky MUDr. K., z nálezů doložených k žalobě při jednání. Žalobkyně byla při jednání komise přešetřena odborným lékařem. Po vyhodnocení všech rozhodných skutečností PK MPSV stanovila, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně považuje anxiózně depresivní poruchu s obsedantní symptomatikou s příznaky generalizované úzkostné poruchy a sociální fobie, funkčně

středně těžké postižení. Takto popsany stav koreluje s kritérii v kapitole V, oddílu A, položce 5c přílohy k vyhlášce (duševní poruchy a poruchy chování, poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy) – 25-35 %. Horní hranici procentní míry poklesu pracovní schopnosti volila komise z důvodu charakteru a průběhu základního onemocnění se zhoršováním projevů v čase, s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým obtížím a pracovní pozici žalobkyně.

21. Závěr posouzení zněl tak, že k datu 16. 7. 2024 odpovídal zdravotní stav 1. stupni invalidity a byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí na 35 %.
22. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru, a to, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a), tedy že je invalidní v prvním stupni. Den změny stupně invalidity byl stanoven na 18. 3. 2024 s platností do dne 30. 6. 2026.
23. Ze srovnávacího posudku vypracovaného PK MPSV v Hradci Králové poté vyplynulo, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona o důchodovém pojištění.
24. Žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 %. Den změny stupně invalidity byl určen na 18. 3. 2024. Žalobkyně je schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní a tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Rozhodující příčinnou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c přílohy k vyhlášce (duševní poruchy a poruchy chování, poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35 %. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti tak činila 35 %.
25. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
26. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
27. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
28. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).

29. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
30. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
31. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
32. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
33. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
34. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je

pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

35. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016–50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013–20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
36. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím došlo k zamítnutí žádosti o invalidní důchod. V řízení před krajským soudem z posudku PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 14. 1. 2025 vyplynulo, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (16. 7. 2024) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně. Vzhledem k rozporu mezi jednotlivými posudky zdejšímu soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit.
37. Podle § 41 zdp ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí činí výše základní výměry invalidního důchodu 10 % průměrné mzdy měsíčně. Výše procentní výměry invalidního důchodu činí za každý celý rok doby pojištění a) 0,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, b) 0,75 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, c) 1,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně; ustanovení § 33 odst. 2 věty druhé a třetí a § 34 odst. 1 věty druhé platí zde obdobně. Při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity. Koeficient podle věty první se stanoví s přesností na 4 platná desetinná místa.
38. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.

39. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).
40. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), tedy, že na základě posudku PK MPSV v Hradci Králové je žalobkyně invalidní v tzv. prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobkyni přizná invalidní důchod a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho odeprání do jeho přiznání.
41. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

42. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
43. Úspěch ve věci měla žalobkyně, ta ale v závěru soudního řízení uvedla, že jí žádné náklady v souvislosti se soudním řízením nevznikly. Proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. února 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce